

25. hét

HÁLAADÁS A SZÁNKÉRT

(Zsoltárok 51,17)

Kezdő imádság (I. Útmutató)

A gyermekek szeretik felfedezni a testüket.

Bevezetésként énekeljük a Fejem, vállam, térdem, talpam c. éneket a már tanult második versszakkal is!

Éneklés közben mindig mutassunk az énekekben elhangzó testrészre!

MIT TUD A SZÁJUNK?

Mosolyogjunk a gyermekünkre! Mutassunk a szánkra és mondjuk: A szánkkal mosolygunk! Ismételjük többször!

Nevezzünk a gyermekünkre! Mutassunk a szánkra és mondjuk: A szánkkal nevetünk! Ismételjük többször!

Pusziljuk meg a gyermekünket! Mutassunk a szánkra és mondjuk: A szánkkal adunk puszit! Ismételjük többször!

Fújjuk meg gyermekünket! Mutassunk a szánkra és mondjuk: A szánkkal fújunk! Ismételjük többször!

Mondjuk ki hosszabban a magánhangzókat: a, á, í, e, é, ó, ő, ú, ü és mondjuk: A szánkkal beszélünk! Ismételjük többször!

Lalázzunk valamit, és mondjuk: A szánkkal énekelünk! Ismételjük többször!

Kapjunk be egy falat valamit, adjunk gyermekünknek is, és mondjuk: A szánkkal eszünk! Ismételjük többször!

Igyunk egy kortyot, adjunk gyermekünknek is, és mondjuk: A szánkkal iszunk! Ismételjük többször!

ÉNEK

Énekeljük az *Isten teremtette* c. éneket most így: *Isten teremtette, Isten teremtette a szájamat is, a szájamat is.* (Bemutató hangfáj!)

Záró imádság: Istenünk, köszönjük a szájunkat. Ámen.